

Wykładowca: *dr Piotr Rodziewicz, adiunkt w Zakładzie Prawa Cywilnego i
Prawa Międzynarodowego Prywatnego WPAiE UWr*

Terminy konsultacji: *podane na stronie <http://prawo.uni.wroc.pl/user/14535>*

Kod przedmiotu: 23-PR-SM-S5-PPM-p6

PLAN ĆWICZEŃ

1. Pojęcie i źródła prawa prywatnego międzynarodowego. Normy kolizyjne prawa prywatnego międzynarodowego Stosowanie prawa prywatnego międzynarodowego. Stwierdzenie treści oraz zastosowanie prawa obcego
2. Wyznaczanie i zakres statutu personalnego osób fizycznych i prawnych
3. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla czynności prawnych, przedstawicielstwa i przedawnienia
4. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla zobowiązań umownych. Normy prawa jednolitego dotyczące międzynarodowej sprzedaży towarów
5. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych
6. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla praw rzeczowych. Regulacja prawa obcych w zakresie nabywania nieruchomości przez cudzoziemców. Podstawowe zagadnienia związane z wyznaczeniem prawa właściwego dla praw własności intelektualnej
7. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla sytuacji życiowych z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego.
8. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla sytuacji życiowych z zakresu prawa spadkowego
- 9. Kolokwium**
10. Międzynarodowe postępowanie cywilne

LITERATURA PODSTAWOWA

- J. Gołaczyński, Prawo prywatne międzynarodowe, wyd. 5, Warszawa 2017;
- J. Gołaczyński, P. Pęcherzewski (red.), Kazusy z prawa prywatnego międzynarodowego i międzynarodowego postępowania cywilnego, Wrocław 2012 – dostępne pod adresem <http://www.bibliotekacyfrowa.pl/Content/39356/Kazusy.pdf>.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- M. Pazdan (red.), Prawo prywatne międzynarodowe. System Prawa Prywatnego. Tom 20A, Warszawa 2014;
- M. Pazdan (red.), Prawo prywatne międzynarodowe. System Prawa Prywatnego. Tom 20B, Warszawa 2015;
- M. Pazdan (red.), Prawo prywatne międzynarodowe. System Prawa Prywatnego. Tom 20C, Warszawa 2015;
- J. Poczubut (red.), Prawo prywatne międzynarodowe. Komentarz, Warszawa 2017;
- M. Pazdan (red.), Prawo prywatne międzynarodowe. Komentarz, Warszawa 2018.

WYKAZ AKTÓW NORMATYWNYCH

1. Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. Prawo prywatne międzynarodowe (Dz.U. 2015 poz. 1792);
2. Konwencja o prawie właściwym dla wypadków drogowych, sporządzona w Hadze dnia 4 maja 1971 r. (Dz.U. 2003 nr 63 poz. 585);
3. Konwencja dotycząca kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzona w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz.U. 1969 nr 34 poz. 284);
4. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz. Urz. UE L 177 z 04.07.2008 r., s.6);

5. Rozporządzenie (WE) nr 864/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”) (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007 r., s.40);
6. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego (Dz. U. UE L 201 z 27.7.2012 r., s.107–134);
7. Konwencja o jurysdykcji, prawie właściwym, uznawaniu, wykonywaniu i współpracy w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej oraz środków ochrony dzieci, sporządzona w Hadze w dniu 19 października 1996 r. (Dz. Urz. UE L 151 z 11.06.2008 r., s.39; Dz. U. z 2010 r. Nr 172, poz. 1158);
8. Rozporządzenie Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (Dz. Urz. UE L 7 z 10.01.2009, s.1);
9. Protokół haski z dnia 23 listopada 2007 r. o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych (Dz. Urz. UE L 9 z 16.12.2009, s.1);
10. Konwencja Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów, sporządzona w Wiedniu dnia 11 kwietnia 1980 r. (Dz.U. 1997 nr 45 poz. 286);
11. Konwencja o przedawnieniu w międzynarodowej sprzedaży towarów, sporządzona w Nowym Jorku dnia 14 czerwca 1974 r. (Dz.U. 1997 nr 45 poz. 282);
12. Ustawa z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców (Dz.U. 2014 poz. 1380 t.j.);
13. Część IV - Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 2014 poz. 101 t.j.);
14. Rozporządzenie Rady (WE) NR 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami Państw Członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (Dz.U. UE L 174 , 27.06.2001, s.1);
15. Rozporządzenie rady (WE) NR 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz

w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. UE L 338 z 23.12.2003, s.1);

16. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. UE L 351 z 20.12.2012, s.1);

17. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 655/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiające procedurę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. UE L 189, 27.6.2014, s. 59–92).

KOŁOKWIUM

Warunkiem uzyskania zaliczenia jest obecność na 80% zajęć oraz uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium. Kolokwium składa się testu zawierającego 40 pytań zamkniętych jednokrotnego wyboru oraz 2 kazusów. Za każdą prawidłową odpowiedź w ramach testu przyznawany jest 1 pkt. Czas przeznaczony na rozwiązanie testu – 25 minut. W ramach każdego z kazusów będą 4 pytania odnoszące się do przedstawionego stanu faktycznego. Prawidłowa odpowiedź na pytania dotyczące kazusów obejmuje poza bezpośrednim udzieleniem odpowiedzi na pytanie, przedstawienie zwięzłej argumentacji stanowiącej uzasadnienie udzielonej odpowiedzi. Za każdy z kazusów maksymalnie można uzyskać 20 punktów. Czas przeznaczony na rozwiązanie kazusów – 40 minut. W trakcie rozwiązywania kazusów dopuszczalne jest korzystanie z aktów normatywnych. Za obie części kolokwium student może maksymalnie uzyskać 80 punktów, w zależności od liczby zdobytych punktów student uzyskuje następującą ocenę:

- 73 pkt. – 80 pkt. ocena bardzo dobra (5.0)
- 65 pkt. – 72 pkt. ocena dobra plus (4.5)
- 57 pkt. – 64 pkt. ocena dobra (4.0)
- 49 pkt. – 56 pkt. ocena dostateczna plus (3.5)
- 41 pkt. – 48 pkt. ocena dostateczna (3.0)
- 0 pkt. – 40 pkt. ocena niedostateczna (2.0)

UWAGA: w odniesieniu do zaliczeń i egzaminów zastosowanie mają postanowienia § 25 – § 33 Uchwały nr 94/2019 Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 22 maja 2019 r. w sprawie regulaminu studiów w Uniwersytecie Wrocławskim.